

ΕΥΘΥΣ ΚΑΙ ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

1. Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 το χωρίο στο οποίο υπάρχει διάλογος και να επισημάνεις την επικοινωνιακή του λειτουργία. Να αποδώσεις το διαλογικό απόσπασμα σε πλάγιο λόγο.

19749

Καρεμπέ: Οι άνθρωποι εφηύραν τον ρατσισμό, να ξαναγράψουμε την ιστορία

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου, ελαφρώς διασκευασμένου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 24 Μαρτίου 2018 από τη δημοσιογραφική ομάδα «Το ΒΗΜΑ Team».

Ο Κριστιάν Καρεμπέ¹ γεννήθηκε στο Λιφού του αρχιπελάγους της Νέας Καληδονίας, μιας γαλλικής νησιωτικής κτήσης στον Ειρηνικό Ωκεανό. Τις ρίζες και την Ιστορία της κουβάλησε βαθιά μέσα του καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας του. Ο παλαίμαχος πλέον Γάλλος διεθνής άσος, νυν πρεσβευτής της UEFA², βρέθηκε στο Νεσατέλ (πόλη της Ελβετίας), στο πλαίσιο της Εβδομάδας Δράσης κατά του Ρατσισμού. Αν και ο ίδιος δεν υπήρξε συχνά στόχος ρατσιστικών επιθέσεων, ήταν πάντα ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένος σε αυτό το φαινόμενο, το οποίο πολλές φορές αμαυρώνει το άθλημα, όπως κάνει και σε άλλες πτυχές της κοινωνίας. Κληθείς ως πρεσβευτής του προγράμματος «Αρχηγοί της Αλλαγής» της UEFA, ο παγκόσμιος πρωταθλητής με τη Γαλλία το 1998 συμμετείχε σε μια συζήτηση υπό τον τίτλο: «Ποδόσφαιρο, ένα εργαλείο για την καταπολέμηση του ρατσισμού».

«Πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό;» ερωτήθηκε ο Καρεμπέ, στο περιθώριο της εκδήλωσης. «Όχι!», απάντησε άμεσα και χωρίς περιστροφές, πριν επισημάνει ότι ο ρατσισμός στο ποδόσφαιρο αντλεί τις σκοτεινές του ρίζες στην ιστορία της ανθρωπότητας. «Αυτό το άθλημα πρωτοεμφανίστηκε από μια βρετανική ελίτ στην οποία και απευθυνόταν. Εκείνη το έσυρε μαζί της καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της αυτοκρατορίας της. Αυτό, μέχρι οι ντόπιοι να παρεισφρήσουν στο παιχνίδι», θυμήθηκε ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής. Ο άνθρωπος του οποίου το παρελθόν έχει

¹ Κριστιάν Καρεμπέ: Πρώην διεθνής ποδοσφαιριστής, έγχρωμος, γαλλικής καταγωγής, ο οποίος αγωνίστηκε για χρόνια στο ελληνικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου.

² UEFA (Union of European Football Associations): Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών.

μια τεράστια πληγή από το μίσος των ανθρώπων προς τον παππού του, ο οποίος είχε αποτελέσει έκθεμα στη Διεθνή Έκθεση του Παρισιού το 1931³.

Απάντηση

Στην αρχή της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1 παρατίθεται ένας σύντομος διάλογος ανάμεσα στον Κριστιάν Καρεμπέ και, πιθανόν, σε συντελεστές της εκδήλωσης «Ποδόσφαιρο, ένα εργαλείο για την καταπολέμηση του ρατσισμού», στην οποία συμμετείχε ο Γάλλος ποδοσφαιριστής.

Ερώτηση: «Πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό;»

Απάντηση Καρεμπέ: «Όχι!»

Πέραν της παραστατικότητας και αμεσότητας στην απόδοση του μηνύματος, που χαρίζει στο κείμενο ο διάλογος, η αξιοποίησή του στην προκειμένη περίπτωση δίνει την ευκαιρία στη συντακτική ομάδα του κειμένου να αναδείξει και να τονίσει τη βασική άποψη του Καρεμπέ –που είναι κυρίαρχη μέσα στο κείμενο– ότι το ποδόσφαιρο δεν κάνει φυλετικές, ούτε φυσικά άλλου είδους διακρίσεις και πρέπει ως άθλημα να μένει ανεπηρέαστο από ρατσιστικές αντιλήψεις. Όλα αυτά συμπυκνώνονται σε ένα δυνατό «Όχι!», διατυπωμένο από τον Καρεμπέ κατηγορηματικά, «άμεσα και χωρίς περιστροφές», και συνοδευόμενο από ένα συναισθηματικά φορτισμένο σημείο στίξης, το θαυμαστικό.

Απόδοση χωρίου σε πλάγιο λόγο: Όταν ρωτήθηκε ο Καρεμπέ αν πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό, απάντησε αρνητικά (άμεσα και χωρίς περιστροφές).

2. Η συντάκτρια στο Κείμενο 1 επιλέγει γλωσσικά να παρουσιάσει μέσα σε εισαγωγικά, αυτούσια, τα λόγια και τις απόψεις της Νουτζίν. Να εξηγήσεις με συντομία το επικοινωνιακό αποτέλεσμα αυτής της επιλογής και να παρουσιάσεις τη διαφορά στο υφολογικό αποτέλεσμα, αν μετέφερε τα λόγια της σε γ' ρηματικό πρόσωπο. 16824

³ Στην έκθεση αυτή ο προπάππους του Καρεμπέ, Γουίλι, μαζί με συμπατριώτες του, φυλακίστηκε σε ζωολογικό κήπο και υποχρεώθηκε να γίνει «έκθεμα» παριστάνοντας τον κανίβαλο (πηγή CNN. gr, 30/10/2021).

Η Νουτζίν, αυτή η ασταμάτητη, απρόμητη έφηβη, στάθηκε στο πάνελ έτοιμη να μην γκρινιάζει, να μην απαιτήσει, να μην σηκώσει το δάχτυλο, για να μας κάνει κήρυγμα ορθότητας. Ακόμα και για την μητέρα της μίλησε: «ενοχλούμαι όταν η μητέρα μου, εξαιτίας της αναπηρίας μου, σπεύδει να εξηγήει στους άλλους πόσο έξυπνη είμαι και πόσα βιβλία έχω διαβάσει». Και με ηρεμία και τρυφερότητα εξήγησε πως: «Αντιλαμβάνομαι ότι είμαι, ότι είμαστε διαφορετικοί. Ντυνόμαστε, τρώμε, μιλάμε, προσευχόμαστε διαφορετικά. Δεν μπορώ να απαιτήσω να μας αποδεχτούν αυτομάτως».

Η ίδια έφτασε στην Ελλάδα από τη Συρία στο αμαξίδιό της και ανέφερε χαρακτηριστικά: «χαίρομαι που επέστρεψα, για να αποκτήσω νέες εμπειρίες από την Ελλάδα. Αυτή τη φορά δεν έφτασα βρεγμένη, ούτε έχοντας διακινδυνεύσει να χάσω τη ζωή μου» είπε γελώντας γαλήνια. «Πήγα στην Ακρόπολη, όπου ήταν φανερό ότι οι αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν σκεφθεί την πιθανότητα να τους επισκεφθεί κάποιος σε αναπηρικό αμαξίδιο». Προσπάθησε να εξηγήσει με φυσικότητα τα στερεότυπα λέγοντας: «μας λείπει η περιέργεια να γνωρίσουμε το διαφορετικό».

Και μετά από αυτή τη συζήτηση, που έβαλε τον καθένα αντιμετώπιζε με τον εαυτό του -ακόμη και όσους πιστεύουν και είναι θύματα των στερεοτύπων-, ήρθε η Διαπολιτισμική Χορωδία της Εθνικής Λυρικής Σκηνής που απαρτίζεται από ανθρώπους που έφτασαν στην Ελλάδα από κάθε χώρα (πρόσφυγες, μετανάστες, κάποιοι μόνο προσωρινά εδώ), να δημιουργήσει γέφυρες μέσω της μουσικής, για να δείξει πώς τα χάσματα μπορούν να σβήσουν. Αυτό που πήρα φεύγοντας ήταν κυρίως το ατίθασο πνεύμα της Νουτζίν: «μερικές φορές σχεδόν απολαμβάνω τα στερεότυπα που έχουν κάποιοι, επειδή διασκεδάζω με την αντίδρασή τους, όταν διαπιστώνουν πως δεν ισχύουν».

Απάντηση

Η συντάκτρια στο Κείμενο 1 επιλέγει γλωσσικά να παρουσιάσει μέσα σε εισαγωγικά, αυτούσια, τα λόγια και τις απόψεις της Νουτζίν. Το επικοινωνιακό αποτέλεσμα από τη χρήση του α' προσώπου είναι η αμεσότητα που δημιουργείται στο λόγο, καθώς το ύφος λόγου γίνεται πιο οικείο προς τον αναγνώστη και ο λόγος αποκτά εξομολογητικό τόνο. Σε περίπτωση που η συντάκτρια επέλεγε να παρουσιάσει τις απόψεις της Νουτζίν σε γ' ρηματικό πρόσωπο, το ύφος λόγου θα γινόταν πιο ουδέτερο και αποστασιοποιημένο, σοβαρό και ο λόγος θα έχανε την επικοινωνιακή αμεσότητα και αποτελεσματικότητά του.

3. Ποιο ρόλο διαδραματίζει η αυτούσια μεταφορά των λόγων των δύο εργαζομένων στο Κείμενο 1, όσον αφορά στον επικοινωνιακό στόχο και την ανάδειξη του θέματός του; 28133

Ψηφιακοί νομάδες

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί διασκευασμένο άρθρο που ανακτήθηκε στις 12-10-2022, από τον εκπαιδευτικό ιστότοπο www.alfavita.gr.

Η εποχή που η εργασία προϋπέθετε απαραίτητως τη μετάβαση του εργαζόμενου σε κάποιον επαγγελματικό χώρο ή εταιρικό γραφείο έχει αρχίσει να αλλάζει αισθητά με την ολοένα αυξανόμενη υιοθέτηση της εξ αποστάσεως εργασίας.

Το εργασιακό αυτό μοντέλο εφαρμοζόταν και προ πανδημίας. Ωστόσο, οι ιδιαίτερες συνθήκες που δημιούργησε η πανδημία με την ευρεία ανάπτυξη της τηλεργασίας, έδωσε μεγαλύτερη ώθηση στην εφαρμογή της απομακρυσμένης εργασίας.

Πλέον η εργασία από απόσταση, με τον εργαζόμενο να βρίσκεται σε άλλη πόλη ή ακόμα και σε άλλη χώρα από αυτή που δραστηριοποιείται η εταιρεία του, αποτελεί παγκόσμια τάση με ανοδική πορεία, ειδικά σε τομείς όπως η τεχνολογία, ο προγραμματισμός, οι τηλεπικοινωνίες.

Δυο άνδρες που κατοικούν στα Χανιά, αλλά εργάζονται καθημερινά σε εταιρείες του εξωτερικού περιγράφουν πώς λειτουργεί για εκείνους η ιδιότυπη αυτή εργασιακή συνθήκη. «Οι εταιρείες πλέον ψάχνουν εργαζόμενους από όλο τον κόσμο, ειδικά στον χώρο του προγραμματισμού και της τεχνολογίας». Ο Α.Π. είναι 29 χρόνων, γεννήθηκε, μεγάλωσε και ζει στα Χανιά. Είναι προγραμματιστής και εργάζεται σε εταιρεία που εδρεύει στη Γερμανία και προσφέρει λογισμικό σε άλλες εταιρείες. Όπως μας είπε: «Στο Βερολίνο, το Πανεπιστήμιο σου βρίσκει δουλειά. Παίρνουν πολλούς για πρακτική στην οποία πληρώνεσαι και μετά αν είσαι καλός οι εταιρείες σε κρατάνε. Η δουλειά σε τέτοια εταιρεία είναι σε άλλο επίπεδο. Βλέπεις ότι οι εργοδότες σκέφτονται αλλιώς, είναι πιο ανοιχτόμυαλοι και ανοιχτοί στη συζήτηση. Μάλιστα, στη Γερμανία πέρασαν και νόμοι που προστατεύουν τους εργαζόμενους που δουλεύουν από άλλες χώρες» αναφέρει ο 29χρονος προγραμματιστής. Οι εταιρείες πλέον δεν ψάχνουν προσωπικό μόνο στους τόπους όπου εδρεύουν, ειδικά στον χώρο του προγραμματισμού και της τεχνολογίας».

Ο Π.Σ. είναι 44χρόνων και μένει τα τελευταία 10 χρόνια στα Χανιά. Δουλεύει ως εκπαιδευτής κάνοντας εκπαιδευτικά σεμινάρια σε προσωπικό εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Η εταιρεία στην οποία εργάζεται εδρεύει στη Σουηδία. «Εργάζομαι

από το σπίτι μου κάνοντας τηλεκπαίδευση, όμως υπάρχουν και φορές που ταξιδεύω σε χώρες εκτός Ελλάδας, για να εκπαιδεύσω προσωπικό εταιρειών. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια η δουλειά γίνεται περισσότερο διαδικτυακά. Τώρα πια, μετά από εμπειρία τόσων χρόνων, έχουν απλουστευτεί τα πράγματα και η απόδοση και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης είναι περίπου η ίδια με αυτήν που θα είχαν οι εκπαιδευόμενοι αν τα σεμινάρια πραγματοποιούνταν από κοντά».

Απάντηση

Η αυτούσια μεταφορά των λόγων των δύο εργαζομένων λειτουργεί ως τεκμήριο μέσα στο Κείμενο και τα λόγια τους εκθέτουν την προσωπική μαρτυρία και το βίωμά τους. Σε αυτήν την περίπτωση, όχι μόνο υφολογικά ζωντανεύει το κείμενο και γίνεται πιο άμεσο, αλλά και σε επίπεδο επικοινωνιακού αποτελέσματος επιτυγχάνεται ο στόχος της πειθούς του αναγνώστη, εφόσον το θέμα της ψηφιακής εργασίας προβάλλεται ευκρινέστερα μέσα από τον τρόπο που το βίωσαν δύο εργαζόμενοι.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ